

46. årgang

5

PIGE SPEJDERNE 1963

ODENSE KALDER!

Fredag den 21. juni er Verdenskonferencens deltagere inviteret til Odense. Der er lagt et stort program for vore gæster: Modtagelse på byens rådhus — sight seeing m. m. — og dagen slutter med fest i Den Fynske Landsby.

Fra kl. 17 vil Den Fynske Landsby også være åben for alle danske pigespejdere i galla. Der er gratis adgang, og værkstederne arbejder. Medbring som indgangstegn: 1 julelys — 1 æske tændstikker — sangbøger — regntøj — noget tørt at sidde på. Rygtet siger, at plastic-dragtposer er noget af det mest vandtætte og lune at sidde i; mens regnen styrter ned — og det må *alle* være forberedt på.

I det hele taget tror vi, at aftenen bliver spændende.

Fra kl. 17—19,30 beses landsbyen. Kl. 19,30 skal alle danske spejdere være på plads i friluftsteatret, hvor vi synger og underholdes, indtil alle vore gæster kommer kl. 20,15.

Sammen med dem vil vi synge, se komedie, høre Lady Baden-Powell tale, se ballet, høre kor m. m.

Aftenen slutter kl. 21,30, så alle kan være friske til arbejdet den næste dag, for en Verdenskonference betyder en fortsat række af anstrengede arbejds møder, — og I er måske midt i eksamen.

Underholdnings-komiteen

INDHOLD

	Side
Odense kalder	90
Så går det løs med Verdenskonferencen.....	91
Regnbuekonkurrencen	93
Min ven, rorsangeren. Manden fra skovene	94
Patruljehjernet	96
Tips om foto. Jytta Rex	97
Hvis det regner i lejren - Totemstok	98
Boldspil i lejren: Kaptajnsbold	99
Bladlusene beretter om primitiv mad.....	100
Ranger Adventure Week på Our Chalet	102
Kloverarbejdet. Om Soborg	103
Småtterier	104
Seniorstof: På spejdetur til Amerika	106
Det stod i avisen	108
Alvorlig advarsel til os alle! Færdselsregler	108
Thora Lunds Lueserie	109
Frimærkeindsamlingen	110
Elevstilling på depotet	110
Tinka	110
Postbox	111
Før lejrpladsen forlades	111

☆

„Pigespejderne“ udkommer næste gang 1. september.

☆

Forsidebilledet er denne gang fra England. Med tilladelse fra Northcliffe Newspapers Group LTD. — Forsidebilledet i maj var fra Holland.

Nr. 5 Juni 63

PIGESPEJDERNE — medlemsblad udgivet af Det Danske Pigespejderkorps.
 Redaktør: Ruth Estrup.
 I redaktionen: Ruth Vallentin, Nete Germark og 6 glade Bladlus.
 Bidrag til „Pigespejderne“ bedes sendt til: Pigespejdernes redaktion, Lundsgade 6, København Ø, ca. 40 dage før bladet skal udkomme.
 Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri.

Den lille solstråle

- ☆ Der var engang en lille solstråle, som havde hørt
- ☆ så meget om noget, der hed mørket, og nu lurede
- ☆ den spændt på, hvordan det så ud.
- ☆ En dag begav den sig af sted for at lede efter
- ☆ mørket.
- ☆ Den søgte i trange kroge, ind gennem små vin-
- ☆ duesruder, oppe og nede, efter mørket — men
- ☆ mørket kunne den ikke finde, for det blev lyst,
- ☆ hvor den kom.
- ☆ Der findes enkelte mennesker, som er sådanne
- ☆ solstråler — der bliver lyst, hvor de kommer!!

☆

Spejderhjælpsugen 1963 bliver 15.—22. september.

Det er ikke for tidligt at tale om, hvad I skal lave, og hvordan I skal lave det — NU.

☆

De glade piger i folkedragterne, I ser på side 3, byder vore udenlandske gæster velkommen.

De er iført folkedragter, der er fremstillet af dygtige spejdere, forere, forældre m. fl.

Der er fremstillet ca. 18 kvindedragter fra forskellige egne af landet, og dragterne er lavet i samråd med folke-museerne, så de blev så „rigtige“ som muligt.

Dragterne skal bruges til udlån, når spejdere skal repræsentere Danmark i udlandet, eller når vi får udenlandske gæster, vi gerne vil vise, hvordan vore folkedragter ser ud. Dragterne, der er meget smukke og værdifulde, blev forevist i Aarhus ved korpssrådsmødet, hvor Aarhus Division havde gjort alt for at lave en festlig ramme om mødet.

Til Verdenskonferencens åbning vil dragterne for alvor komme frem i lyset, der vil komme spejdere og danse folkedans i dem, og vore udenlandske gæster vil få lejlighed til at se dem på nært hold også — på Nyborg Strand.

SÅ går det løs!

Vi er nu nået så vidt, at når I får dette blad, er allerede en del af vore mange udenlandske gæster kommet til Danmark, og flere af dem er i fuld gang på Krogerup med at lære om Verdensforbundet. — Og de øvrige kommer i stort tal i de kommende dage og stævner mod Nyborg, parat til 11 travle dage med møder og drøftelser, vekslende med hyggelige og spændende oplevelser.

VELKOMMEN TIL DANMARK

I løbet af mandag den 17. juni ankommer alle konferencedeltagerne til Nyborg Strand. Tænk bare, hvilket mylder: 270 mennesker fra 60 forskellige lande! Og hvor mange sprog tror I ikke, der vil blive talt. Jo, det bliver spændende.

Tirsdag den 18. kl. 9.00 åbnes konferencen af Dronning Ingrid, der vil byde de udenlandske gæster velkommen, og det må da blive meget festligt. Men allerede en time senere skal deltagerne i gang med konferencen, og der er et kæmpe-program for hver eneste dag. Om aftenen fortæller inderne om et nyt Verdenscenter i Asien, der kommer til at svare til Our Chalet i Schweiz, Our Ark i London og Our Cabana i Mexico.

Om fredagen er der Odense-dag, hvor alle deltagerne i busser køres til Odense. Der bliver modtagelse på rådhuset, besøg i Sct. Knuds kirke og H. C. Andersens hus, og om aftenen bliver der spejderunderholdning på friluftteatret — også hvis vejret driller.

Lørdag aften besøger vinderpatruljerne fra Regnbue-konkurrencen Nyborg Strand, og desuden er alle chefer inviteret til at hilse på gæsterne og høre Lady Baden-Powell, formanden for Verdenskomiteen og direktøren for Verdenskontoret tale om spejderarbejdet i hele verden.

Den følgende dag, søndag, er udflugtsdag. Forskellige busture er arrangeret til Fyns seværdigheder, og om aftenen er konferencens deltagere af kammerherre Juel inviteret til Sct. Hansbål på Juelsberg. En anden aften er gæsterne indbudt til middag i danske hjem, nogle enkelte aftener er helt uden program, så deltagerne enten kan hvile sig, eller, hvad der vist er mere sandsynligt, holde ekstra møder for at drøfte problemer, som de skal tage stilling til.

I de sparsomme pauser er der mulighed for at købe ind i konferencens eget depot-udsalg og — ikke mindst — i gaveboden, der udelukkende forhandler de smukke ting, som I alle har været med

Verdenskonferencen er blevet forberedt ved mange møder bl. a. på Amalienborg

til at fremstille (gaverne får de som overraskelse ind imellem de trættende møder). De penge, der kommer ind i gaveboden, vil, som tidligere omtalt, blive givet til hjælp til oprettelsen af det nye verdenscenter i Indien.

Forhåbentlig er vejret sådan, at der bliver mulighed for slentreture langs stranden, og, hvem ved, måske til badning. Mange af deltagerne har aldrig været havet så nær før.

I vil forstå, at det ikke er småting, der skal nås på Nyborg Strand, før den festlige afslutning på konferencen finder sted lørdag aften den 29. juni.

Og hvad så? Ja, så er det, at mange tager på tur rundt i Danmark. Desværre er det ved redaktionens slutning endnu uvist, hvor der vil blive gjort holdt; men hvad om I holdt udkig selv og vinkede til forbigående busser i ferietiden. Det kunne jo være, at I kom til at vinke til spejderbusser også.

De mange ting, der skal drøftes og stemmes om på konferencen, er der ikke plads til at fortælle om her og nu, men efter sommerferien kommer vi igen, og så skal I bare høre.

Vinderpatruljerne har lovet at fortælle om deres oplevelser, og I skal også nok høre lidt om, hvilke lande, der er blevet optaget som Tenderfoot eller Full Member på konferencen, og der bliver sikkert mange andre ting at berette om.

På genhør!

M—

Ny brevkort med mange luer på - -

Mange af jer har sikkert set det smukke kort, der er tegnet af Trille-Tegner og udsendt i anledning af Verdenskonferencen. Det kom allerede ved juletid, og man ser dronningestagerne og de gamle ord om lue, der tændes af lue — på indtil flere sprog. Det er et meget smukt kort.

Men nu har depoterne også fået et par m u n t r e luekort.

I kender fra bladene Trilles dansende luer i form af små piger med håret i en flammehø, som er fulde af hjertevarme og gode ideer, og som sætter fut og fart i mere slove medsøstre og tænder en gnist af en art også hos dem.

Vi har fået et kort med sådan en lille historie på, men også et, som vi måske kunne kalde et portræt af LUE. Luepigen med en ildrød paryk og parat til at springe ud i verden og sætte noget godt i gang.

Det blå kort og de to med de små røde flammer fås på depoterne.

Det er blevet dyrere at telefonere, og de jamrer sig jo altid derhjemme ved jeres telefonforbrug. S e n d en besked i stedet, det er meget mere personligt! og det er trods alt billigere — — — og så kan I klippe frimærkerne af bagefter og give dem til korpsets frimærkeindsamlinger, så slår I så mange fluer med et smæk, at det næsten ikke kan udregnes, hvor mange det er!!!

Venlig hilsen

Annesofie

Regnbuekonkurrencen

Der var mange besøgende på de 5 udstillinger, Håndarbejdets Fremme afholdt i de store byer, Aabenraa, Aalborg, Aarhus, Odense og København, den 17.-24. april, og der var mange fine og interessante ting at se på.

På billedet ser I dronningen og prinsesserne ved åbningen af udstillingen i København.

3 damer fra Håndarbejdets Fremme fandt frem til de bedste resultater af håndarbejderne, og her skal I få placeringen af de bedste patruljer fra vort korps.

Som I ved, blev Bæverne, I Gladsaxe Trop, nr. 1, men vi må fortælle jer, at Glenterne, 5. Odense, kom ind som en meget fin nummer 2, og at den bedste seniorpatrulje i DDP var „Tahopa“, Holstebro.

Her er iøvrigt navnene på de bedste patruljer fra begge korps.

Læg mærke til, at Struer trop har hele to patruljer placeret blandt de bedste.

Dronningen åbner sammen med prinsesse Anne Marie og Benedicte udstillingen i København.

DDP

Bæverne, I Gladsaxe trop, Gladsaxe division.

Skovtrolde, Struer trop, Hede division.

Flammen, Struer trop, Hede division.

Hjorte, Hovedgård trop, Østjydske division.

Delfinerne, 2. Svendborg trop, Svendborgsund division.

Glenter, 5. Odense, Odin division.

Lærker, 2. Lyngby, Lyngby division.

KFUK

Solstrålerne, 2. Holte trop, Søllerød division.

Orion, I Nyborg trop, Østfynske division.

Jupiter, I Nyborg trop, Østfynske division.

Kæden, III Haslev trop I sjællandske division.

Græshopperne, 4. Stengård trop, Hareskov division.

Tilde har stadig travlt med at ordne og sortere alle de ting, der skal sælges i husflidsboden på Nyborg Strand.

Servietterne skal stryges og bundtes fire og fire. Tilde fortalte mig forleden, at hun havde sorteret 1276 papirservietter med pressede blomster, og at hun nu gik løs på et lille tusind tændstikæsker og bogmærker, der skal pakkes fint ind i cellophan med røde sløjfer og sættes priser på.

Tilde beder mig sende jer alle de bedste hilsener og tak for det store arbejde.

Hilsen fra dronningen

Som formand for Fællesrådet takker jeg alle, som har været med i patruljekonkurrencen „Regnbuen“.

Der er mange, som har arbejdet med tilrettelæggelsen, og der er endnu flere, som har deltaget i løsningen af de forskellige opgaver. Jeg er klar over, hvilket stort slid det har været, men jeg er sikker på, at det har været umagen værd.

Fællesrådet er glad og taknemmelig for, at I, hver på sin måde, har støttet os i vore bestræbelser for at kunne glæde vore gæster fra alverdens lande. Jeg er overbevist om, at hver eneste deltager i Verdenskonferencen vil forstå at værdsætte den smukke gave, som I har forarbejdet, og glæde sig over at kunne rejse hjem med et varigt minde om Danmark.

Tusind tak til jer allesammen!

INGRID

★ ★ ★ MIN VEN, RØRSANGEREN —

Jeg har nogle gange været på besøg i en dansk jungle, et „no mans land“, hvor man for den sags skyld sagtens kan gå vild og komme galt af sted. Findes der virkelig sådanne steder i vort lille, snart overbefolkede land? Vi har jo ingen glubende rovdyr, og sjældent langt til nærmeste vejskilt?

Nåda! Så har du nok aldrig været ude i de store rorskove ved nogle af vore fjorde og enkelte steder ved halvt tilgroede søer. Tagrorene står ofte så tæt, at man udefra ikke kan tvinge en båd igennem, og indefra kan man kun vade så langt, som vandet, der kommer ovenind i gummistøvlerne, nu bestemmer. Hvis I har prøvet en sådan tur, så glemmer I det aldrig. Hvis I vil prøve, så sørg for at være flere om det, for det kan være grumme risikabelt at vove sig herind i ensomheden. Dit synsfelt begrænses med de 3—4 m, du kan se til siderne; tagrorene er ikke ulig et veritabelt bambuskrat. De starter på sobunden, ofte 2 m under vandoverfladen, og kan nå indtil 3 m over. De står tæt, og man må bøje dem til side efterhånden. Bag ved os lukker de sig straks igen. Fjordgamle,

visne rør ligger på kryds og tværs og hindrer ethvert forsøg på at skynde sig. Ja, 10 m i minuttet er pæn fart i disse omgivelser.

Blæsten får de tørre stængler til at rasle, så man sjældent kan høre andet, og man taber hurtigt enhver landkending. Det fører jævnlige til, at man kommer i land igen et helt andet sted end beregnet — hvis man har været så heldig kun at få vand ned i støvlerne. Er man mindre heldig, kan man træde igennem noget hængedynd og sidde i mudder til halsen eller højere.

Rorskoven er fyldt med lyde; det hvisler, pusler og bobler omkring een. Af og til knaser det; andre skabninger er på vandring her — usete. De kan bare høres. En fugl flyver lavt henover de duvende tagrør, opdager først mennesket dernede, da den er lodret over. Den giver et advarende vræl fra sig og ændrer flugtrekningen.

Trods det, at hovedparten af tagrorene står lodret op, er der alligevel halvmørkt nede i bunden ved det slimede vand, hvor det bobler af sumpgasser. Giftige natskygger klatrer som tropiske slyngplanter tilvejs og gør sit til

Rørsangeren snerrede

Dens rede i de svajende rør

Manden fra skovene tager os med på opdagelse i en dansk „jungle“

at spænde ben for den formastelige, der her har vovet sig ind i dette ingenmandsland.

Her var det, jeg traf rørsangeren. Et kort øjeblik havde jeg hørt dens noget ensformige, men vedholdende sang. Bedst som jeg masede mig frem, sad den lige pludselig tæt foran mig i rørene. Den var kun ca. 1 m borte og omtrent i ansigtshøjde.

Nu sang den lidt kraftigere, mere gennemtrængende. Fyren var skam ikke bange af sig — og da jeg stadig gik frem, stoppede den et øjeblik for at snerre arrigt ad mig.

Det kunne faktisk kun betyde een ting: rede. Jeg kiggede mig omkring; en rørsangerrede skulle da være let at se. Men der gik nogle minutter, før jeg fandt den. Den meget fint flettede rede var fastgjort mellem tre rørstængler næsten halvanden meter over vandet, så højt, at jeg, der stod i vand til knæene, ikke kunne kigge ned i den meget dybe redeskål, der er nødvendig, for at æg og unger ikke skal trille ud, når blæsten får hele rørskoven til at svaje. Og så har fuglen jo også lidt „reservehøjde“ at glide på under storm og skybrud, før den ender i vandet. Det sker også, i hvert fald i Jylland, at fugleparret belem-

res med en gøgeunge. Denne er, når den vokser til, betydeligt tungere end et normalt kuld rørsangerunger.

Rørsangerens 4–5 æg er grønlig og med mørkere pletter. Den selv er en lille gulbrun fugl, vanskelig at få øje på i rørskoven. Men sangen går man aldrig forkert af. Den er også ene om at synge højere og mere vedholdende, når en fare nærmer sig — i stedet for at stikke af. Og det kan jeg godt lide den for.

Rørsangeren tilbringer sin sommer i denne del af naturen, der faktisk er et lukket land for os mennesker. Besøger man den, må man være forsigtig, og ikke lave for tydelige stier, der senere kan lede de rigtige rovere på sporet af dens rede; den har sine besværligheder og farer at undgå, og selvom det er grumme interessant at se den ruge, se den made sine små unger i det svajende hjem ude over dybt vand, og se den lære dem at klatre og flyve i rørskovens jungle, så kommer privatlivets fred i første række. Man kan sagtens glæde sig over dens sang og livlige færden — uden at jage sin næse ned i dens rede syv gange om dagen. Ikke sandt?

Den går til reden lodret ovenfra

Dens altid sultne unger

Patrulje- HJØRNET

Svar til NORDEN DRØFTER:

„DE, SOM ER UDENFOR“

Endnu et svar fra Finland

Da vi i myrepatruljen tog spørgsmålet op om, hvem vi ikke ville have i patruljen, var vi alle straks enige, vi skreg samme navn i munden på hinanden.

På spørgsmålet: hvorfor vi ikke ville have hende i patruljen, blev svaret: Hun lyver, hun bagtaler sine venner, hun vil bestemme, hun tror, at hun kan og ved alt, hun er en dårlig kammerat. Vi kom til det resultat, at hun, kort sagt, var dum og vigtig.

Hvorfor var hun dum og vigtig? Det er hendes mors fejl, mente de fleste. Hendes mor roser hende alt for meget, og det gør, at hun tror, hun er så eksemplarisk. Hun synes, hun er fuldstændig fejlfri. Nogen anden årsag kunne vi ikke finde til hendes underlige optræden.

Hvad kan man gøre for, at hun

kan forandre sig? Det var et svært spørgsmål for os alle.

Vi gjorde vores bedste og kom til dette resultat. En af pigerne kom først med forslaget, at hun burde behandles med venlig bestemthed, altid være venlig mod hende og foregå med et godt eksempel; man skal f. eks. aldrig lyve eller skælde ud i hendes nærværelse.

Man bør fortælle hende hendes fejl venligt, men bestemt lidt efter lidt, så det ikke bliver nogen moralprædiken.

Alt dette er måske svært i praksis, men hvis man er udstyret med lidt tålmodighed, vil sikkert mange af hendes slags forbedre sig.

Patruljen Myren fra Ekenäs
i Finland

Knob på nylonreb

Knob, der slås på et nylonreb, skal være af en særlig slags, hvis man vil være sikker på, at de ikke går op.

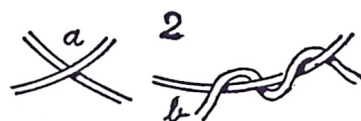
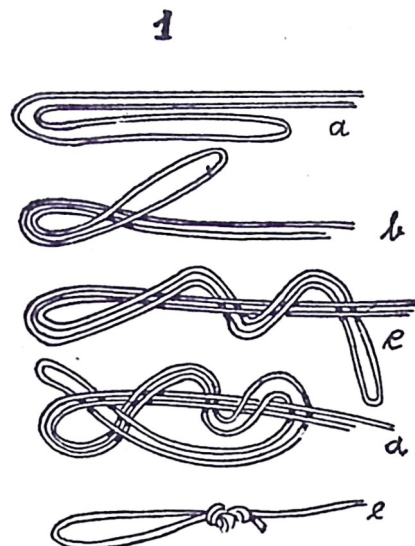
Skal man f. eks. lave en løkke for enden af en nylon-line, kan man bruge knob nr. 1.

Se godt på tegningerne a, b, c, d og e — og prøv selv at slå knobet. Man må øve sig nogle gange, for man skal jo helst kunne det udenad.

Knob nummer 2 anvendes, når man skal binde to stykker nylonline sammen. — Tegningerne viser fremgangsmåden.

Knob nummer 3 bruges, når en ende line skal gøres fast i en løkke som den på tegning nummer 1.

Ifølge eksperternes udsagn skulle alle disse knob være til at stole på.

TIPS OM FOTO

Har du tænkt dig at blive fotograf? Så er tiden inde nu til at se nærmere på duellighedstegnet „fotograf“. Vi vil gerne give dig et par tips her på siden, men regner med, du selv vil studere foto-litteraturen, hvori problemerne behandles sagligt og indgående.

Den første betingelse for duellighedstegnet er, at du må have dit eget fotografiapparat, som du er fuldt fortløbet med. Tag dit apparat frem, tør linsen af med et rent lommeterklæde og sæt så en film i.

Når du skal købe film til dit apparat, må du være opmærksom på, at det er den rigtige størrelse spole. Der er forskel på filmenes følsomhed. Den opgives oftest i DIN. Følsomhed har noget at gøre med, hvor meget lys filmen behøver for, at der kan blive et godt negativ. Jo flere DIN — des større følsomhed. Færre DIN — mindre følsomhed. Til fotografering i gråvejrs skal du bruge en hurtig film på ca. 21 DIN, mens du til solskinsvejr kan benytte en film med mindre følsomhed, f. eks. 18 DIN, da der jo er kraftigere lys. En film på 21 DIN kan populært betegnes som en gråvejr-film, og en 18 DIN som solskinsfilm. Der findes film med DIN-tal lige fra 10 til 45, men disse er så specielle, at vi springer dem over. Senere vil du sikkert få lyst til at stifte bekendtskab med dem. Skal vi lige slå fast, at

få Din (18) = meget lys
mange DIN (21) = lidt lys.

Når du skal til at fotografere, må du først se dig godt om. Du skal tage 2 portrætter ved dagslys. Det kan gøres mange steder, men lad være med at stille modellen op ad en husmur. Det bliver altid kedeligt og fladt. Vælg i stedet et sted, hvor baggrunden er rolig, uden alt for mange forvirrende linier. I lyst gråvejr kan himlen være god som baggrund. Gå så tæt på, men ikke for tæt, idet ansigtet da vil blive fortegnet og uskarpt. En afstand på ca. 1,5 m vil være passende i de fleste tilfælde. Dagslyspor-trætter bliver bedst i lyst gråvejr.

De portrætter, der skal tages ved kunstlys, får du bedst inde. En aften, når rullegardinet er trukket ned, kan du udmærket bruge det som baggrund. Måske har du en ensfarvet væg. Hvadenten du bruger blitz eller fotolamper som lyskilde, må du forsøge dig frem, til du opnår et resultat, du er tilfreds med (og din TF også!).

Forgrund -
Mellemgrund -
Baggrund.

Prov og prov igen. Øvelse gør mester, ved du nok.

Landskabsbilleder skulle være lette at få, når man færdes meget i naturen, men se dig godt for. Hvis ikke der er en forgrund på et landskabsbillede, er det sjældent godt. En nedhængende gren eller en busk, måske en græssende ko, ja, der er meget, der kan bruges. Forgrunden skal glide over i en mellemgrund og en baggrund, så disse tre dele bliver nogenlunde jævnt fordelt. Forøvrigt kan du lære en masse ved at se på andre fotografers gode billeder, f. eks. i fotomagasiner.

Situationsbilleder fra spejderlivet. Her kan du rigtig boltre dig. Der er mange muligheder. Tænk bare på f. eks. sommerlejr, vandreture eller hike, men lige meget, hvad du vælger, så sorg for, at der er en idé i billedet, så også andre end du selv kan opfatte situationen. Husk: Gå tæt på (ca. 3 m — alt efter motivet), skær det uvæsentlige bort.

Nu kommer vi til det punkt, der for mange nok er det mest ukendte, nemlig fremkaldelse og kopiering. Hertil skal blot siges, at du hos din fotohandler for få kroner kan købe alt, hvad der skal til for at fremkalde billeder: 1 fl. fremkalder, 1 ds. fixer, en kopiramme, 1 pk. papir samt en rødorange mørkekammerlampe. — Når du skal til at arbejde, så lån et par af din mors dybe tallekener til væskerne. Senere kan du selv anskaffe dig de rigtige skåle.

Har du først lært at kopiere billeder efter negativerne, kommer lysten til også at prøve at fremkalde selve filmen. Snak lidt med din fotohandler. Han hjælper dig gerne igang.

Må jeg lige til sidst minde dig om, at det vigtigste tilbehør til dit fotografiapparat er dine øjne.

Se dig om — brug øjnene godt,

når du går på jagt efter et motiv. Når du har fået øje på et, kredser du rundt om det, indtil du har fundet den vinkel, der fremhæver det bedst. Og husk så: Forgrund, mellemgrund og baggrund.

- ta'ud

FOTOKONKURRENCE

Har du lyst til at deltage i en lille fotokonkurrence? — Inden 1. oktober 1963 skal du tage, selv fremkalde og kopiere følgende:

1. Fra sommerlejren: En spejder med sin morgenmad.
2. En kirke.

Mærk dine billeder på bagsiden med navn, adresse og alder. Vedlæg frankeret returkuvert.

Billederne sendes til *Jytta Rex*, Harbogade 22, Ulfborg.

Præmien bliver 25 kr. til fotoartikler. De bedste billeder kommer i Pige-spejderne.

Som baggrund er brugt et rullegardin. Fotografen er gået for tæt på. Bemærk fortegnelse af hånd og fod.

Hvis det regner i lejren...

Var det så ikke en idé, om alle i patruljen satte sig til at lave en totemstok hver? De kan laves meget forskellige, men de må være spændende og farverige og fortælle en historie.

Hvad de skal bruges til?

Hæng dem op på en lang række ved indgangen til lejrladsen,

brug dem som pynt i lokalet, når I kommer hjem —

eller giv dem væk. En pæn og morsom totemstok er en god venskabs gave.

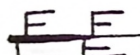
Husk, inden I tager i lejr, at slibe kniven (knive er bedre end dolke til den slags) og at tage farver, evt. lak og pensler med i patruljekassen.

Pige (spejder).

Fire aldre: Barn-
dom, ungdom,
midaldrende,
alderdom = livet.

Kaktus = tegn på
ørken.

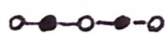
Vanskabning =
tegn på ulykke.

Krydsede pile =
venskab.

Menneske.

Række af dage
og nætter.

Lysende slange.

Thunderbird -
(Tordenfugl)
spor = lyse
udsigter.

Slange = klogskab.

Dyrespor = god
jagt.

Lysende pil =
hurtighed.

Klapperslange-
kæbe = styrke.

Solopgang =
bestandighed.

Hovedtøj = cere-
moniel dans (fest).

Sommerfugl =
evigt liv.

Thunderbird =
lykke.

Saddel = rejse.

Fugl = sorgløs.

Hest.

Bjernespor =
godt varsel.

Regnskyer = gode
udsigter.
Markarbejde.
Morgenstjerne =
rettesnor.
Stave (hegn) =
rigdom (af dyr)

Solsymboler =
lykke, glæde

Løbende vand =
evigt liv.

Regndråber =
regn = god høst.

Hjul = arbejde.

Teppe = midler-
tidigt hjem (lejr).

Terninger = øvelser
og lege.

Medicinmands
øje = klogt, op-
mærksomt.

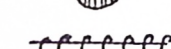
Afværgelse af onde
ånder.

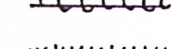
Bjergkæde = van-
skeligheder.

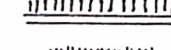
Høje bjerge =
overflod.

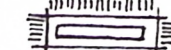
Kurv = mad.

Lasso = fangen-
skab.

Mur = forsvar og
ledelse.

Indhegning, for
ceremonielle
danse = stor fest.

Uglefjer = fører.

Krig = konflikter,
uvenskab.

Boldspil i lejren:

KAPTAJNSBOLD

Efter Guides de France

14 spillere: 2 hold à 7 spillere. Hvert hold har tre baser, d. v. s. cirkler på 1 meter i diameter, anbragt i trekant, med ca. 4–5 meter mellem hver base. Hvert hold har tre spillere til at tage sig af disse baser, tre forsvarsspillere og en midterspiller. En af basespillerne fra hvert hold er kaptajn, og opholder sig i cirklen mærket A på tegningen. Forsvarerne anbringer sig foran modspillernes tre baser, og midterspillerne holder sig midt på banen; de kan bevæge sig i alle retninger. Basespillerne må kun sætte een fod udenfor deres base. Forsvarerne må ikke fjerne sig mere end eet skridt fra den base, de forsvarer, og de må heller ikke komme ind på basen med mere end een fod. Bolden sættes i spil mellem de to midterspillere. Selve spillet går ud på følgende:

1. For basespillerne: at få bolden hen til kaptajnen.
2. For midterspillerne: at få bolden hen til basespillerne fra deres eget parti.
3. For forsvarerne: at forhindre bolden i at komme til modpartens basespillere ved at gribe den og kaste den til deres egne basespillere eller midterspillere.

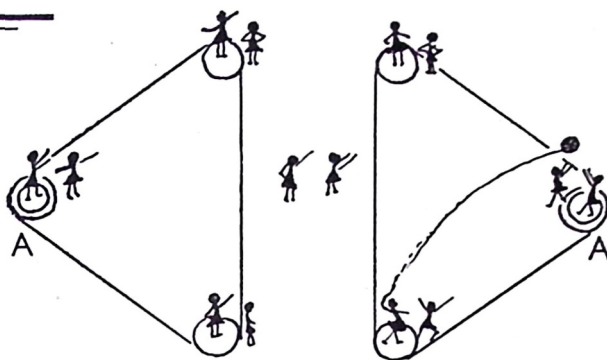
Man får kun point, hvis kaptajnen har fået bolden fra en basespiller.

Der er fejl:

1. hvis en basespiller kommer udenfor sin base med begge fødder.
2. hvis bolden ikke bliver grebet, men skubbet væk med hånden.
3. hvis en forsvarsspiller fjerner sig fra den base, hun forsvarer eller kommer ind i basen med begge ben.
4. hvis man puffer til hinanden, idet man griber bolden.
5. hvis man rører bolden, mens en anden har den.
6. hvis man foretager mere end eet skridt med bolden.

Når der er begået fejl, gives bolden til en af modpartens basespillere, som har ret til at videregive den til sin kaptajn uden at hendes egen forsvarer må søge at forhindre det, men kaptajnens forsvarer må gerne søge at få fat i bolden.

Man spiller to halvlege à 10 eller 15 min., og forsvarere og basespillere skifter plads efter første halvleg.

Er man mere end 14 til at spille, kan det foregå på følgende måde (blot skal man være et lige antal spillere):

Del banene i 2 dele. Tegn på hver side af midterlinjen halvt så mange baser (cirkler), som der er spillere på hvert hold, f. eks.: 16 spillere på hvert hold, 8 baser.

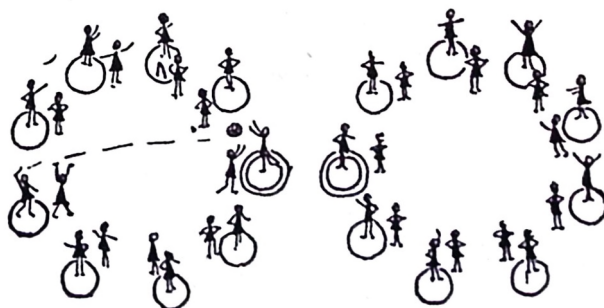
Hvert hold deler sig i basespillere og forsvarere. Forsvarerne anbringer sig foran modspillernes baser. Kaptajnen tager plads i basen nærmest banens midte.

Samme regler, bortset fra følgende:

1. Basespillerne kaster bolden til hinanden i vilkårlig rækkefølge, idet de prøver at undgå, at den bliver taget af en forsvarer. I rette øjeblik kaster de den til deres kaptajn.
2. Forsvarerne søger at gribe bolden i flugten for at kaste den til en af deres egne basespillere eller til deres egen kaptajn.
3. Når en basespiller får fat i bolden fra en anden base, gives et point.
4. Man giver to point, hvis kaptajnen får fat i bolden, når den kommer fra en base eller en forsvarer.

Man spiller to halvlege à 10 eller 15 min., forsvarere og basespillere skifter plads efter 1. halvleg. Det hold, der har fået flest points, har naturligvis vundet.

g.s.

BLADLUSENE BERETTER

om hike, bål og brænde,
om primitiv mad både for sultne sjæle
og for lækkermunde

II

— Vi kommer tilbage friske og glade efter turen med mange sjove oplevelser, — men hvad ser vi dog??

Myren er på besøg, ifølge med sine *Bi-myrer* — Paw og Nete.

Herlig gensynsglæde og vild jubel, da det bliver afsløret, at et så luksusbetonet befordringsmiddel som en bil er blevet benyttet (og oven i købet parkeret et stykke borte, så vi ikke med det samme ville blive dybt forargede —).

— Vi rotter os hurtigt sammen omkring bålstedet, for nu skal der ske noget, — ild — gløder — mad — o.s.v. — o.s.v. —

„Åh — hvor er det ærgerligt, at vi ikke har flere dage sammen, så vi rigtig kunne nå at lave mange middagsretter —“, siger *Bulder*, idet hun roder op i gløderne og lægger mere brænde på.

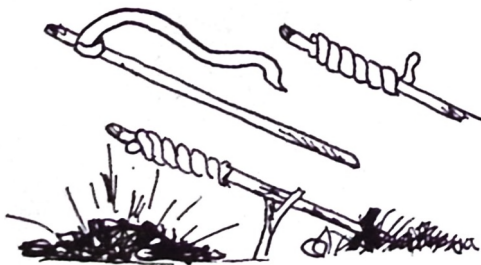
„— Ja —“, svarer jeg, „men var det ikke en idé, om vi, alt imens vi laver maden, spiser, og hygger os bagefter og leger „køgebog“?

— — Opstemt idé. — — —

Til middag skal vi have — bagte kartofler og svinkeoteletter, stegt på spid — (og hvordan det end er gået til, har vi netop to ekstra koteletter, så ingen skal sulte).

Som dessert skal vi hver have en „banan“.

— Store, pæne kartofler lægges ned i gløderne og den varme aske, og efter ca. 20 min. spises de af skallen med evt. en klat smør og en lille smule salt til. — Koteletterne, som gerne må have både et ben og en lille smule spæk (da det gør dem ekstra gode), sættes på spid og holdes over gløderne, til kødet er godt mørt. — Nete gav os den gode idé, at vi skulle „forskrække“ kødet i klare flammer,

SNOBRØD

så ville alle porer trække sig sammen og da holde på kodsaffen under stegningen.

— Der skæres en lang revne indvendig i bananen, og små stykker af chokolade puttes ned i, hvorpå bananen lukkes igen og ompakkes med folie. Derefter lægges pakken ned i gløderne, og efter 10–15 min. er bananen færdig. Folien tages af, og chokoladen er nu smeltet i bananen, som kan spises lige af skallen. — —

KABOB

„Jeg glemmer sent, engang vi var på hike i troppen, begynder *Lærke*, vi fik hver udleveret en fisk, og I skulle se nogen øjne, da vi fik besked på, at den skulle „steges i en klump ler“. — — Ja, det lyder måske også voldsomt, men ikke desto mindre er det en mægtig idé, og det smagte pragtfuldt. Vi rensede fisken indvendig, og derefter beklædte vi den med 1 cm ler overalt, men først måtte vi jo ælte leret op med lidt vand, for det var smidigt nok. Så blev „klumpen“ lagt i bunden af glødebålet i ca. ½ time, og da den var færdig, bankede vi ligeså fint leret af, som så tog skindet med sig. — Fisken var flæet, færdig til at spise.“ — —

„Apropos,“ fortsætter *Gronært*, „vi var engang så heldige i min gamle patrulje, at vi fra den gård, hvor vi havde lånt lejrplads til en pinsetur, fik en ung hone forærende til middag. — Vi skar hoved, vinger og ben af, plukkede den for alle store fjer, skar gumpen af, tog indvoldene ud og puttede en hed sten ind i stedet for, syede hullet til, pakkede hele honen ind i ler. Men vi måtte jo sørge for at have et stort glødebål parat. Allerede i løbet af ¾–1 time havde vi en herlig honesteg, og alle fjer og dun blev siddende i leret, da det blev banket af.

„Ih — hvor jeg glæder mig til denne hersens kotelet, siger *Myren*, den dufter allerede herligt. — — Ja-a, jeg

må nu sige, jeg vender tit tilbage til den gode gamle ret „Kabob“, d.v.s.: små kødstumper, kartoffelskiver og løgskiver skydes skiftevis ind på en ny, frisk, rensnittet pind, som lægges over to gaffelgrene hen over gløderne, og så vendes den jævnlgt i ca. $\frac{3}{4}$ time. Og så må afstanden fra gløderne ikke være større, end at maden netop ikke svides, og samtidig kræves der et ekstra fint, røgfrit og stabilt glødebål. — — Ligeledes er det med en kylling stegt på spid — — — uhm — — — åh —, — ja, nu skal I ikke tage jer af, at jeg pludselig er en smule fraværende, men det er *noget*, der får mig til at mindes en bestemt tur, en tur fra en af mine unge dage! — Nå — tilbage, kyllingen skal jo blot plukkes godt, renses og så spiddes, evt. med en dusk persille inden i.

Et godt gammelt råd kan I for resten lade gå videre til jeres spejdere: når I bager snobrød, skal det holdes i den helt rigtige afstand fra gløderne, nemlig der, hvor spejderen netop kan holde håndfladen mod ilden, medens hun tæller til ti *uden* at brænde sig. —

„Det er godt, *Ruth*,“ afbryder Paw, „— en ting, jeg så tydeligt husker, vi gjorde i lejr, var, at vi om aftenen, inden vi gik til køjs, havde gemt hver en klump snobrødsdejg, som vi så pakke ind i smurt pergamentpapir og vådt, brunt papir, lagde det i gløderne, som så om natten blev dækket med jord eller sand og fjernet forsigtigt igen om morgenen. (Efterhånden lærte vi også, at papiret skulle ligge så rigeligt om dejgen, så der var plads til hævnning.) — — Vidste vi på forhånd, at vi ville sove længe næste morgen, lavede vi lidt af frokosten parat, ved at benytte samme princip til fisk. — —

Her er en lille, nem middagsret: Man beregner ca. to store kartofler til hver. Kødet (hvadenten det er svine- eller oksekød) skæres i strimler på 2 cm tykkelse og 15–20 cm lange, drysses med salt og peber og pakkes ind i samme gang papir, som jeg gav opskrift på før, med ituskårne log.“

„Du bli’r ved med dit papir, det er også udmærket, men jeg elsker nu foliebakker!“ Det er selvfølgelig *Gronært*, der lader sin stemme høre nu. — „Jeg ved ikke noget bedre end „foliemix“, ituskåret oksekød, bayerske polser eller røget flæskesnitte. Gulerod, kartoffel, løg, tomat, agurkeskiver, eller hvad man nu har, lægges lagvis i en bakke med en klat smør, et lille drys karry, salt, eller andet godt, og så lukker man bakken med et stykke alumi-

niumsfolie, husk endelig ikke tin (stanniol), for vi har erfaret, at det smelter. — Denne ret skal stå i gløderne i mindst 15–20 min. — — — *Bulder*, jeg har hørt, at du engang var så skrap til at bage?“

„Ih, du milde, det ved jeg ikke, om jeg er, men jeg har prøvet det mange gange, og det er mægtig skægt, ja, jeg har vist aldrig fortalt om dengang, vi bagte pandekager uden pande, nej, hvor var det herligt, vi troede flere gange, al dejgen var løbet fra os, men vi fik alligevel smagt en tre stykker hver. Vi havde blot fundet en stor sten (ikke flint), dækket den godt med gløderne, og da den var gloende hed, kunne vi rense den og begynde foretagendet. Der blev hældt en lille smule dejg ud af gangen, og så tog det ikke mange minutter! — Nej, hvor du smasker, *Sus* —!“

„Jamen — synes du ikke også, det er en herlig middag, vi har fået lavet os her?“

„Nå, men boller, horn og småkager bagt i en gammel kiksåse (hvilket for resten er meget svært at få fat på) er det eneste rigtige. Den (dåsen) bygges ind i en skrænt, og så eventuelt et blikrør som skorsten op bag til; man kan blive ved med at fyre op og på den måde regulere varmen. Engang prøvede jeg, for ikke at få alt for hård en skorpe på det brød, jeg ville bage i gløderne, at lægge dejgen på en blik tallerken (ikke emalje) og så stille et lille kogekar omvendt over. Det tog ca. 20 min. — — For resten, kan man ikke skaffe en kiksåse, kan man bage med reflektor af hvidblik eller i en marmeladespand.“

Sus og jeg afbryder — i munden på hinanden — og begynder ivrigt at fortælle om alle tiders hike, vi engang var på sammen.

Det var *primitivt*. Vi blev alle sejlet til en ode ø, og så foregik det ellers på „stenaldervis“. Opgaver fik vi i massevis, og kosten var således: (hvert holdt bestod af 3) og disse fik hver udleveret en stor pose rugkerner. Vi skulle blot bage et „lille brød“ og aflevere til bedømmelse, og så selv spise „det store“ ... hm Vi fandt sten, og vi knuste kerner, og vi malede mel til den store guldmedalje. Ja, det er nu også overdrevet, for vi var lykkelige over (hvor sjovt det end var), at vi ikke levede i stenaldertiden (skont vi jo nok så havde fået lidt mere ovelse), for ellers var vi i længden indskrumpet af sult.

Vi fik vist nok alle bagt en lille „knot“, som vi kunne aflevere, men mætte kunne vi ikke selv blive (skont det

BRØD I ALUMINIUMSBAKKE

UHM!

GULDKLUMPER

nok havde været meningen), da vi kun der foruden havde fået udleveret (til hele week-enden) — en pose, et log, en tomat og en halv skive rugbrød til hver. (Men da vi så fik dettet ristet over gløderne, mættede duften allerede noget.)

Ja, vi kunne fortælle længe om denne oplevelse, som var guld værd.

„Guld —“, siger Sus, „har I nogen sinde smagt „Guldklumper“? Det minder godt nok en del om det andet, I har fortalt om, men alligevel må I høre min opskrift også: En klump oksekød skæres i små bitte klumper og puttes sammen med gulerodsterninger, krydderier, væske og evt. en smule mel i et stykke aluminiumsfolie og koges i gløderne i 30 min. . . .“

„Og så kunne jeg lige tænke mig en god saftig hakkebøf,“ fortsætter jeg. „Den tilberedes almindeligt og pakkes ind i rigeligt smurt pergamentpapir og udenom vådt avis- eller brunt papir. Ja, eller har man en rulle stanniol i rygsækken, har vi jo fået bekræftet, at dette er aldeles strålende. — Det ta'r ikke mere end et kvarters tid, og så kan man jo imedens riste logringe på spid. — — — Åh-h, man kan blive ved med at finde på nyt; man skal bare ikke være bange for at bruge fantasien. — Ne-nej, hvor er jeg dejlig mæt nu.“ — —

Lærke gi'r du ikke et par toner på guitaren, mens vi så småt får sundet os, og — begynder at rydde op?

BOLLER BAGT I KIKSDÅSE

— — Og så med sang og hyggemusik får vi endnu et par timer til at gå. Men så er vi også færdige, så vi kan forlade lejrpladsen, uden at man kan se, at vi har haft bål og overnattet.

— — — Jeg husker lige, vi får sagt tak for en dejlig week-end til hinanden, — — — og så vågner jeg af min drom — — —.

Else

SPIDBØF

RANGER ADVENTURE WEEK PÅ OUR CHALET

Det årligt tilbagevendende senior-arrangement på Our Chalet bliver i år i tiden 8.—20. september.

Stævnet er særlig beregnet på seniorspejdere (alder 16—21 år), som ikke går i skole, men har en stilling, og det lægges derfor altid uden for skoleferien, hvert andet år først, hvert andet år sidst på sommeren.

Der stilles ikke særlige betingelser for deltagelse ud over, at spejderne skal være raske og sunde og kunne tåle at deltage i traveture og bjergvandringer, samt at de skal være interesserede i at være aktivt med i alle de forskellige spændende ting, programmet indeholder.

Der bliver en del udendørs-liv: bjergture, bl. a. med overnatning i en hytte, udendørs primitiv madlavning, folkedans, sang, dramatik, husflid og diskussioner.

Prisen for deltagelse bliver 10 schw. fr. pr. dag + ca. 25 frs. til udflugter.

Ansøgninger — med førers anbefaling sendes inden 1. juli til: Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense. (Skema rekvireres samme sted).

KLØVERARBEJDET

*Søborg — en by i byen.
Læg mærke til Gladsaxes
byvåben med kløverne!
Det var Gladsaxespejdere,
der blev bedst placeret i
Regnbuekonkurrencen.*

SØBORG

Søborg er et yderkvarter i København. Byen er forholdsvis ny, men navnet er gammelt. Det vil sige, oprindelig hed det Søborrehus. Det ældste Søborg-
hus var bolig for en kongelig damvogter og fiskemester ved Utterslev sø, og i bøger fra 1627 kan man læse, at hans hus hed Søborrehus.

Manden kunne ikke leve af at være fiskemester og fik krobevilling, og med tiden blev kroen godt søgt, blandt andet også fordi den lå i nærheden af Tinghøj, hvor man holdt ret indtil 1683.

Utterslev sø er nu blevet til Utterslev mose, og jeg har tilbragt mange dejlige timer her omkring, for det er det dejligste landskab, man kan tænke sig, og moseparken er ganske enestående med sit rige dyreliv.

Nu vil jeg gå meget langt tilbage. Helt til istiden. Dengang var hele området dækket af et tykt lag is. Da isen trak sig tilbage, lå landskabet hen med bakker, og i den dybeste lavning en sø, hvori der aflejredes stenfrit ler og siden sødynd. Søen groede til og blev til mose. Man gravede tørv herude, men senere blev der bygget dæmninger og sluser, og i 1857 blev vandet stemmet op og brugt som vandbeholder for København. Dengang hed søen Otterslev Sø. Tilgroningen fortsatte også i den kunstigt opstemmede sø, og da man for 20 år siden påbegyndte arbejdet i naturparken, var der kun meget lidt åbent vand uden for Kirkemosen, men den

store gravemaskine sørgede for at skabe åbent vand og utilgængelige rørholme, så den snart blev tillokkende for de mange fugle, som nu har deres hjem i moseparken. I dag er hele området naturpark og fortjener en særlig beskrivelse en anden gang.

For det er jo om selve Søborg, jeg vil fortælle. Som sagt er det en ung by, men traditioner har vi nu alligevel. Ved Vangedevej ligger en vognfjederfabrik, og her er hvert år ved juletid et optog med nisser — både nissefar og nissebørn.

Søborg skole er opført i 1926, og ved siden af den ligger kirken, som er fra 1914 og opført i landsbystil med hvide mure og rødt tag. Såvidt jeg ved, er der kun to kirker i København i denne byggestil, Grøndalskirken og Søborg kirke.

Søborg torv gennemkrydses af flere befordringsmidler, her er mange ny forretninger, en stor, kendt fødeklinik, Danmarks første kollektivhus, og lige i nærheden af torvet har vi politistationen, Teknisk skole og lidt længere væk stadion med friluftsbad.

Man kan jo sige, at Søborg er en by i byen. Vi hører til Gladsaxe kommune, og jeg synes, I skal se, hvordan Gladsaxe's byvåben ser ud:

Inge Lise Hansen, Sct. Georgstroppe

»Småtterier«

Lidt om alt muligt – redigeret af mange glade bladlus

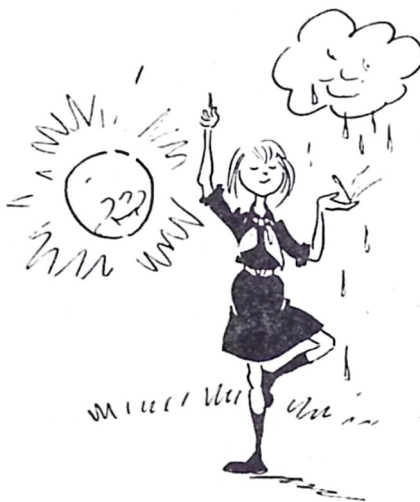
MUNTER AFBRYDELSE

I 1949 var der Verdenskomitémode på Nyborg Strand, og en af de festlige adspredelser, Danmark kunne byde på, var et besøg på herregården „Hverringe“, som dengang ejedes af nu afdøde kammerherre Niels Juel. Dronningen havde tilsagt sin nærværelse, og der var udstedt indbydelse til frokost til os alle, inklusive de danske, der havde hjulpet med arrangementet på Nyborg Strand.

Formanden for Verdenskomiteen var Mrs. Ethel Swift Newton fra USA, en sød og storartet dame, der som mange amerikanske kvinder var højt tilbedt af sin mand, kaldet „Swift“, der rejste med hende verden rundt, og som iøvrigt altid kaldte hende „Angel“. Ingen af dem havde nogen sinde før været i stue med „Royal-ties“, og de var forståeligt nok både spændte derpå og formodentlig lidt benovede derover.

Ved frokosten var Mrs. Swift Newton anbragt på dronningens ene side, medens „Swift“ sad længere nede på modsat side af bordet. Efterhånden, som måltidet skred frem, må han have syntes, at tonen var mindre formel, end han havde frygtet, for pludselig skubbende han sin stol tilbage med et smæld, forlod sin plads og med ordene: „Queen or no Queen – I am going to kiss my Angel!“ gik han hele vejen rundt om bordet og hen til sin kone, hvem han gav et varmt og hjerteligt kys, under sel-skabets stormende munterhed.

Sybille Bruun

VED DU

at det er uro i de øverste luftlag, der får det til at se ud, som om stjernerne blinker?

★ ★ ★

SKAL DU UD AT REJSE TIL SOMMER?

Når du rejser i et fremmed land, kritiser da ikke, sammenlign ikke og spekuler ikke på, om du kan lide det land og de mennesker. Tænk hellere: kan de lide mig?

Ja, lige meget hvor du færdes på nye steder, også i dit eget land, hvor nye ansigter rettes mod dig, tænk så ikke: jeg kan lide ham eller hende, men hellere på at få disse nye mennesker til at kunne lide dig. Höflighed, hjælpsomhed, venlighed og hensynsfuldhed hører til de ting, der tæller i den forbindelse.

★ ★ ★

LØSNINGER

BRØCHNER
RU RYLE
ALV BOG
UNESCO N
NINA REB
NL GNU
UGIFT DE
G G OSEN

Januarkryds:

Vinder:
Anne-Grethe
Wiig Pedersen,
Parkvej 42,
Kolding.

SPÆTMEJSE
ORNE DAM
LODS EGAL
SPEKULERE
K RE RAJ
ISNEDE GR
NIEREN DE

Aprilkryds:

Vinder:
Bodil Andreasen,
„Lærkehus“,
Møllebakken,
Melby,
Nordsjælland

Vinderne har fået tilsendt en bogpræmie hver.

GAMLE VEJRPROFETIER

Maj: — Megen regn i denne måned giver en god host og forsårsager, at der falder tilsvarende lidt væde i september, og at juni forbliver tør. Østenvind i maj er ikke godt for blomsterne, og søndenvind medfører regn. Det samme bevirker drosler, der slår deres klare triller på denne tid. Hagl i maj betyder, at det vil hagle resten af årets måneder. En tør maj hindrer væksten på marker og i haver. Giver „et magert år“, som de gamle sagde. Megen torden varsler derimod det bedste. Og det samme gør biers emsige sværmen.

Juni: — En fugtig og varm juni gør ikke bonden fattig, hedder det. Den 8. hed i gammel tid St. Madardusdag. Som vejret er på denne dag, vil det blive ved med at være i 8 uger. Falder pinsen i juni, og det regner 2. pinsedag, er det er varsel om, at de kommende syv søndage vil blive regnfulde.

HVEM ER LEIRELEFANT?

Har du vært på leir mange ganger? Da er da kanskje alt blitt en leirhest.

I Finnland har de funnet på å kalle piker som er på leir for aller første gang, for *leirfoll*. Forst når de har vært på leir fem ganger, er de blitt *leirhester*. En som er så gammel speider at hun har vært på leir ti ganger, blir kalt en *leirdromedar*. Og den som har rukket å være med på leir hele 20 ganger, er endelig blitt en *leirelefant*!

Hvis dere regner i hop alle de leirene dere har vært med på, både week-end-leirene over hiketurene og de andre, så gad jeg riktig vite hvor mange elefanter, dromedarer, hester og foll patruljen deres kan oppvise. Prøv en gang å telle etter!

„Spejderpiken“, norsk. Maj, 1960.

☆ ☆ ☆

FIRE BLADLUS PÅ BESØG I EN PATRULJEKASSE

Forleden dag fik jeg min besynderligste oplevelse sammen med tre af mine venner. Jeg dumpede, uvist af hvilken grund, ned i en patruljekasse, der så ud til at være glemt for tid og evighed af dens indehavere, ganske vist havde den ikke været brugt hele vinteren, men enten havde noglen til kassen fundet sit endelige hvilested i lejrålets gløder fra sidste lejr, eller også har dens indehaver virkelig fuldstændig glemt, at der var noget, der hed en patruljekasse.

Men, som sagt, vi havde det aldeles vidunderligt! Det første, jeg stødte på, var en halv pose sukker med ca. 5000 ørentviste, der for længst var gået i hi, møtte, fede og veltilfredse, desværre kom jeg til at sparke til en med mit ene forben, og straks blev der

et leben, så vi var lige ved at trække os tilbage, men vi gemte os i et telt, der lå godt sammenrullet.

Uh, det var nær blevet vores endeligt, her var så klatret og indelukket, at man næsten ikke kunne få vejret, een hang fast i noget ubestemmeligt rødt noget, der senere viste sig at være syltetoj, en gang blandet frugtmarmelade, der engang skulle have gjort fyldest i en sulten spejdermave, men af en eller anden grund var havnet på teltdugen. Teltpløkkene, der engang havde hørt hjemme i en nu krøllet og sammenrullet pose, lå spredt for alle vinde; jeg har aldrig for set en teltpløk, men jeg har altid troet, det var store, lige jernstænger med en krog i den ene ende, men der må jeg have hørt galt, for de var alt andet end lige. Vi morede os længe med at glide op og ned i bakkedal på dem, der var nogenlunde fri for jord.

På en af gryderne var der tydelige spor af den sveskegrød, spejderne må have fået en dag i lejren sidste sommer.

Efter en hel eftermiddag trak vi os tilbage, udmattede af alle de mærkelige uventede overraskelser i en patruljekasse.

I øjeblikket er vi på jagt i hele landet efter flere kasser af samme slags; men nu nærmer sommerlejrperioden sig jo snart, så mon vi stadig kan være lige heldige, jeg tror det ikke, eller rettere sagt: jeg håber det ikke for jeres patruljekassers skyld, for det er nu næsten synd for dem. Så altså hånden på hjertet, hvis du nu efter at have læst dette skulle få lidt dårlig samvittighed over en patruljekasse, der måske står og venter på dig, så skynd dig, måske kan du nå at redde nogle af de skader, der allerede er ved at ske.

Lærke

AVISINDSAMLING KAN IGEN BETALE SIG

Hjemmemarkedsprisen på gamle aviser har længe befundet sig i en bølgedal, men nu kan det igen betale sig at samle aviser.

Store ordrer fra de oversøiske markeder samt en gennemført specialisering gør, at vi kan tilbyde landets højeste pris for rensorterede aviser, pt. 10 øre pr. kg — leveret til vort lager ved Toftegårdsplads, Valby. — Ugeblade og avissspild afregnes til højeste dagspris.

Skal vi påtage os transporten og evt. sortering — hvilket vi gerne gør — tillader vi os at fratrække nogle få ører pr. kg. Vejningen foregår på Valby Maskinfabriks autoriserede vægt (Port 1).

Endvidere stiller vi gerne snor til rådighed, og er selvfølgelig til disposition med instruktion m. m.

Aftal venligst nærmere på VE 3038.

Venlig hilsen

Studenternes Papirindsamling
v. M. Andreassen
Dyrlæge

— Ja tænk, hvad kunne H. C. Andersen ikke have fået ud af eventyret om avisen der starter som et stolt fyrretræ i de finske skove — virker som kulturspreder i Danmark — og ender sine dage på torvet i *Isphahan* som indpakningspapir.

Denne lille
melodi, der er
komponeret af
Ida Houby, har
også været bragt
i Førerbladet.
Der er imidlertid
en lille fejl i,
der skal være et
b for „e“ i nederste
nodelinie.

Kanon. *Flame kindles flame.*

flame kind-les fla-me, man's wis-dom nas-ses

dom man to man done man is les-set man

SENIORSTOF:

PÅ SPEJDERTUR I AMERIKA

Birthe Rosning slutter her med at fortælle om sine oplevelser i New York, Washington og på Macy.

NEW YORK

De 5 dage jeg havde i New York gik med at se så mange seværdigheder som overhovedet muligt, selvom varmen var trykkende. En dag var vi ude på oen, hvor Frihedsgudinden står. Vi tog elevatoren op til hendes fodder, og guiden sagde, „De kan gå til venstre og nyde udsigten i skyggen, eller gå til højre op ad 168 trappetrin til hendes hoved og — De er forrykt“ — vi gik til højre! Vi nød udsigten fra hendes hoved, samtidig med at vi pustede ud. Frihedsgudinden var en gave fra Frankrig i 1884.

De Forenede Nationers bygning kan ses fra Manhattans East River, som en majestætisk skyskraber. Indvendig er den præget af meget fin og særpræget arkitektur, og selvfølgelig herskede der travlhed, da vi kom. Vi fik adgang til et møde, og sad bare stille og lyttede med en hovedtelefon på, der kunne indstilles til aflytning af forskellige sprog.

Den højeste bygning i verden

Empire State bygningen med 102 etager og 74 elevatorer, meget imponerende, ikke mindst om aftenen, med udsigt over New York's store opbud af lys og neonreklamer.

En ejendommelig, kompakt masse er *Rockefeller Center*, midt i Manhattan. *Radio City Music Hall*, besøgte vi efter at have stået i kø lidt mere end en halv times tid, men det var absolut ventetiden værd, det er det største indendørs teater i verden, og har 6.200 siddepladser. Efter at have set 2 film og et show, gik vi en tur ned ad *Broadway*, og befandt os på det velkendte *Times Square*, som er centrum for forlystelser, biografer, teatre, restauranter — og altid er fuldt af mennesker.

Igen og igen fik jeg at vide, at jeg nødvendigvis måtte komme tilbage, der var endnu en masse at se, og tiden var knap i denne omgang.

Efter New York, med skyskraber ved skyskraber, var det ligefrem afslappende at komme til Washington og finde

hvide bygninger i den klassiske stil, monumenter og grønne plæner. Fra regeringsbygningen Capitol og hele vejen ned til Washingtons monument, kunne vi tillade os at tage skoene af og gå en halv time på græs, det var dejligt!

Ved monumentet mødes en gang om året udvekslingshold af studenter fra mange lande, og hvert land, der er repræsenteret, kan finde sit lands flag her.

Den 4. juli var vi på en speciel tur til *Det Hvide Hus*. Vi var alle i uniform og galla, men familien Kennedy var netop rejst bort i helikopter. På denne tur fik vi set betydeligt mere end almindelige turister. Først porcelænsværelset, hvor spisestellet er bevaret fra Georg Washingtons tid. Det blå værelse, det grønne og det røde, hvor man stadig fik at høre, at „dette har Mrs. Kennedy forandret for at skabe en bedre virkning, kontrast eller placering af et finere antikt stykke møbel“.

I en lille by, Mc. Lean, i Virginia udenfor Washington D. C. boede jeg de næste 10 dage hos en spejderfamilie, som havde dette motto: „Når vi ikke kan komme ud i verden, lader vi „verden“ komme til os“, og de havde haft flere studenter, der var i U.S.A. på udvekslingsprogram, boende. Da jeg rejste kom 2 piger, en fra Columbia og en fra Afrika. Her fik vi sandelig et vældig tiltalende billede af en amerikansk familie. Der var 5 velopdragne børn, 2 folkevogne og eet fjernsyn (der var i stykker og havde været det længe). 2 af børnene var på ferie 400 miles nordpå i byen Cooperstown i staten New York, så derop startede vi tidligt fredag morgen. Moderen var chauffør, faderen tog på fisketur med sin ældste søn den week-end, og havde så tilberedt en fin middag, da vi kom tilbage søndag aften.

Om mandagen tog vi ud til George Washingtons hjem i Mount Vernon, hvis historie går tilbage til 1674.

Sjov i gaden.

Thomas Jeffersons minde blev fejret på tilborlig vis. Børnene fra nabogaden havde inviteret børnene fra „vores“ gade, og alle havde pyntet sig. De 2 „gader“ samledes, og foran korte brandbilen langsomt og med udrykningsklokker kimende igennem den lille by til et sted, hvortil modrene havde bragt orangeade og kager. Om aftenen samledes vi med 9 andre familier, hvor damerne medbragte maden og herrerne drikkevarerne. Aftenen sluttede med fyrværkeri.

Mrs. Spooner, som jeg boede hos, var leder af en international trop, og her var man godt i gang med planerne om en Europatur til næste sommer. Danmark horte også til et af landene, de ville besøge. (Så hvis der er en seniorgruppe, der er interesseret, kan vi nok finde ud af at arrangere noget.)

Næste etape af turen var Camp Edith Macy, hvor Gulle fra Spejderskolen og jeg skulle mødes med medlemmer af den internationale stab, der skulle i lejr i Vermont. Dette var et ophold, hvorfra vi tog en masse godt med os hjem.

Kursus i arbejde med handicappede.

Jeg deltog i det kursus, der hed „Spejderarbejdet for handicappede“. Vi startede med spejderlov og løfte og fandt ud af, hvordan spejdere med forskellige slags handicap ville være i stand til at opfatte meningen med spejderarbejdet, og også udføre de ting, der ville blive krævet af dem. Man lagde vægt på, at de handicappede ikke altid bare skal *tage imod*, men hvordan man skal lære dem, at de selv kan gøre en indsats for andre, og derved glemme sig selv og deres handicap.

En ældre fører, Marie Gaudette, som har været spejder i mange år, kom i sin rullestol og fortalte om naturen – og om sit handicap! Hun spurgte os, hvilket handicap, vi mente, var det alvorligste, et menneske kunne have. At være døv, så man ikke kunne høre fuglene synge? – Nej! – At være blind? Marie selv holder så meget af naturen og er blevet blind på det ene øje. – Nej, sagde Marie, det værste handicap er *ikke at kunne omgås mennesker!*

Trænerens mål var, at man fik handicappede spejdere ind i *almindelige troppe med raske spejdere*.

På Macy sluttede dagen altid med flagparade, og bagefter sad vi på trappen „Singing Steps“ og sang med den mørke pige som dirigent. Og når man så tænkte tilbage på dagen, der var gået, vældede der glæde og taknemmelighed op i en – og sådan føler jeg det stadig i dag et halvt år efter, at jeg er kommet *hjem* fra de dejlige oplevelser.

—67—

Af pladsmangel har vi desværre måttet vente så længe med at bringe Birthes interessante beretning. Der er meget at se og opleve i det store land - og netop nu er tre andre danske spejdere på udveksling i USA. En dag bli'r det måske din tur!

Redigeret af Paw

Blåmejsjerne fik brev fra kongen.

Blåmejsjerne i 2. Sjolund trop sendte hver en gave, hvis værdi ikke måtte overstige 1 kr., og et brev til kongen på hans fødselsdag, og fik som tak brev fra kongen. Det hænger nu i glas og ramme i tropshytten på væggen i pejsestuen.

Udkigstårne og fuld musik i gaderne.

De gule, grønne og blå gik sammen om et tre-dages forårsmarked, der blev åbnet af viceborgmesteren, for at skaffe penge til spejderarbejdet i Kolding. Totempæle og wigwams, dukketombola, skydetelte, fiskebod, spejderkonditori og spejderbiograf og 2 lejrpladser, hvor spejderne scenevante gik rundt og gav de besøgende et indtryk af lejrlevets pligter og glæder.

24 udvalg havde arbejdet med det store arrangement, som blev en drønende succes, og sluttede med, at de ca. 1500 spejdere fra 4 steder i byen med faner og fuld musik marcherede til „Industrien“, hvor de satte faner og standere i en vældig faneborg. Det var festlige dage i Kolding.

Hytteplaner.

Skærtorsdag tog borgmesteren i Assens det første spadestik til tropshytten på grunden, som Assens kommune har stillet til rådighed. Der skal fart på med byggeriet, for betingelsen for byggetilladelsen er, at hytten skal stå færdig 15. maj.

Gamle aviser og flasker bliver til spejderhytte.

Bogense har allerede skaffet 5.000 kr. til deres hyttefond ved at indsamle aviser og gamle vinflasker. Arbejdet er sat i system, således at spejderne kommer rundt til alle husstande hver uge.

Realistisk øvelse i katastrofehjælp.

Brand og andre ødelæggelser spredte uhyggestemning over det ellers så fredelige Ejby. Det knaldede med kanonslag, og de sårede vandede sig hjerteskræende. Heldigvis drejede det sig kun om en spejderøvelse, men det usædvanlige ved den var, at man var gået i samarbejde med Falck for at få det hele så realistisk som muligt.

Under øvelsen, der er en forløber for en senere og større øvelse, fik spejdere fra alle 4 korps et godt indblik i katastrofehjælp, og blev grundigt instrueret af overlæge Helbo og falckredder Petersen.

Alvorlig advarsel til os alle!

To pigespejdere kvæstet i Holte mod en lillebil

En fører og en politimand giver en alvorlig advarsel og nogle gode råd!

Mandag den 6. maj kunne vi læse denne overskrift i avisen! To glade spejderpiger kom kørende med deres patrulje på vej hjem fra en god week-end.

Pludselig høres der hvinende bremses fra en bil — de to rammes og ligger et øjeblik efter bevidstløse midt på den stærkt trafikerede hovedvej. Resten af patruljen står som lamslåede inde ved vejkanten!

Vi, der tilfældigvis kommer kørende i samme øjeblik, standser chokerede bilen. Ambulancerne kommer og kører de to hårdt kvæstede til hospitalet. Politibetjenten skriver rapport, — og langsomt — ganske langsomt starter trafikken igen. Patruljen kører tavs videre, — vi kører hjemad. Men synet af de to spejderpiger, der blev kvæstet, slipper os ikke. Vi føler, vi må gøre noget for at forhindre, at den slags ulykker sker. Vi må sige til alle jer spejdere, der nu i den danske sommer kører ud for at nyde det friluftsliv, som spejderliv først og fremmest skal være: Glem ikke, at det i dag kan være *livsfarligt* at færdes i trafikken.

Husk disse gode råd, som en politimand, der også er spejder, i dag har givet mig til jer:

1. Når der skiftes færdselsretning, især ved gade- og vejkryds, også de lysregulerede, må der udvises den allerstørste agtpågivenhed.
2. Føreren skal køre bagest, så hun har kontrol og overblik over sine spejdere (patrulje eller trop). Alle skal køre samlet, to og to med rimelig afstand mellem cyklerne. De mindre skal køre forrest, så de kan bestemme farten.
3. Ingen bagage på ryggen. Alt på cyklen, ordentlig fastspændt med remme. 1 rem kan gøre ligeså meget gavn som en hel rulle sejl garn, hvis den sidder rigtigt.

Tænk over det hver eneste gang, I kører ud i flok.

Peter

Thora Lunds Lueserie

LUE TÆNDES AF LUE

Frimærkeindsamlingen

Sidste runde sluttede Sct. Georgdag, og der er siden korpsets fødselsdag indkommet ialt 88,284 kg almindelige frimærker og 1389 Dronningemærker.

Det er et meget fint resultat, som vi gerne vil sige jer alle tak for.

Som I husker, skulle pengene ved frimærkesalget gå til „lommepenge“ for den gæst ved Verdenskonferencen, der repræsenterer et udviklingsland. Vi er meget glade for at kunne fortælle jer, at der er indkommet kr. 734. For dem kan gæsten da både få set sig lidt om og købe noget med sig hjem. Velkommen til Danmark!

DE NÆSTE PENGE, VI FÅR IND, SKAL GÅ TIL GRØNLAND

Måske bliver det spejderarbejdet deroppe, vi vil hjælpe; det vil vi se at finde ud af i løbet af sommeren.

Foreløbig skal I bare fortsætte lige så flittigt som hidtil.

ALMINDELIGE FRIMÆRKER

Denne gang er der 27 troppe, der har indsendt over 1 kg frimærker. Tak allesammen!

Af de troppe, der har samlet 3 kg eller mere, skal nævnes:

Soltroppene i Holbæk, der har indsendt	7,500 kg
Klampenborg trop	6,490 —
Sct. Georgstroppen i Silkeborg	6,325 —
Skarriidsholm trop	6,100 —
Lemvig trop	5,350 —
Humblebæk trop	4,400 —
2. Skanderborg trop	3,600 —
5. Odense flok	3,000 —
Sct. Agnes trop, Roskilde	3,000 —

DRONNINGEMÆRKER

Følgende har indsendt over 50 mærker.

Søren, Korinth	426 stk.
Sct. Georgstroppen	201 —

Pigespejderne	87 stk.
Emmy, Slagelse	77 —
Kontaktafdelingen	62 —
2. Odense, Frie Fugle	52 —

Kontaktafdelingen har stukket hovederne sammen for at finde ud af, hvad præmien skal være for de næste 10 kg frimærker og de næste 500 Dronningemærker.

De har ikke rigtig fundet ud af det endnu ved redaktionens afslutning, men det skal nok blive en god præmie. Der vil dog ved næste præmieuddeling blive taget hensyn til antallet af medlemmer i den pågældende trop, flok, gruppe eller afdeling!

Sidste gang var det som bekendt Soltroppen i Holbæk, der vandt (troppen er nu delt i to troppe og flokke), og de havde en festlig aften på Sct. Georgsdag, og den skal I nok få lov til at høre lidt mere om en anden gang.

Jeg kan lige fortælle jer, at Holbæk skaffede sig mange frimærker bl. a. ved, at et par blåmejser fik lov til at klippe frimærker af kuverterne på den stedlige bladredaktion en gang om ugen og af sygehusets post, og der kommer mange breve til patienterne hver dag.

Det er noget, der batter — jeg giver ideen videre til jer, der er vakse . . . med jeres sakse.

Og så går vi i gang med at klippe til GRØNLAND.

Red.

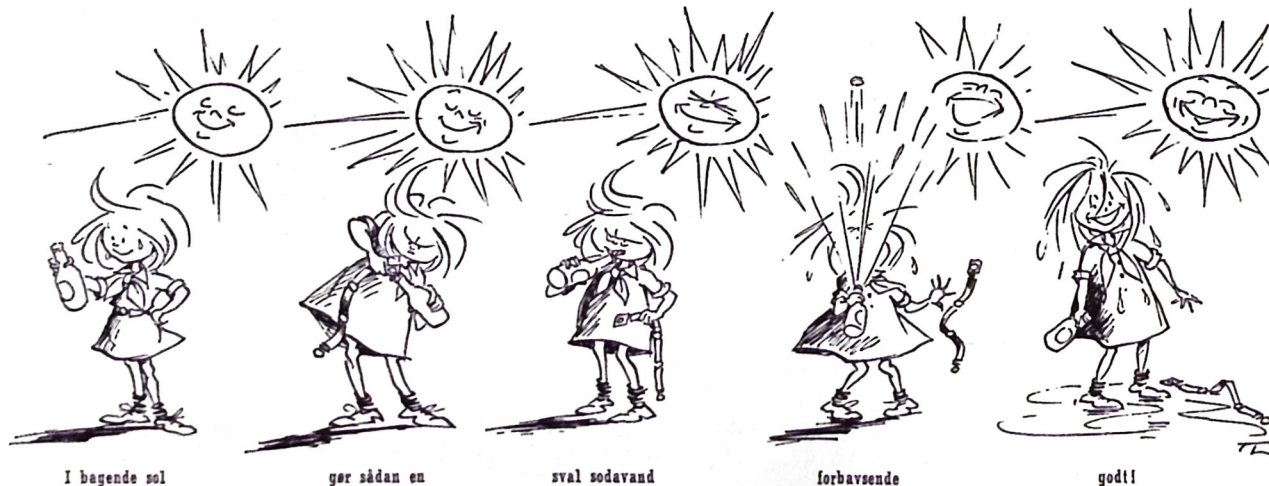
Elevstilling på Depotet

Er du færdig med skolen og har lyst til forretning, er det måske noget for dig at blive elev hos os og få en god 3-årig forretningsuddannelse. I elevtiden vil der også blive mulighed for at lære noget kontorarbejde. Vi foretrækker en kvik spejder med en god skoleuddannelse.

Foruden løn betales handelsskole og sygekasse, og skolegangen foregår i arbejdstiden.

Henvendelse bedes rettet til: *Grethe Lykkeberg*, „Pigespejderdepotet“, Lundsgade 6, København Ø. Tlf. (01)92 Øbro 8383.

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

Klip dette ud _____→

og sæt det i låget på jeres patruljekasse
eller et andet sted, hvor det bliver læst!

POSTBOX

For dem, der gerne vil have en peninde i Amerika, er der mange chancer nu.

Der er en hel trop i Alexandria, USA, med spejdere i alderen 14–17 år.

Hvis der er voksne spejdere, der er interesserede i at brevveksle med

en engelsk tropsfører (24 år) og
en gift blåmejsfører i New York,

kan de få adresser hos mig.

Mexico, Brasilien og Syd Afrika er i øjeblikket lette at komme i kontakt med.

Det kniber lidt med Norge, — Sverige er lettere.

Fromse

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær: Fru Ellen From Petersen,
Gillesager 130, Hvidovre.

Jeg ønsker mig gennem DDP's postbox en Peninde
fra (land) eller evt.

Mit navn er:

Adresse:

Skoleklasse eller beskæftigelse:

..... Alder:

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser
på pigespejdere i (lande):

Vedlagt følger 2 stk. 35-øres frimærker + et 25-øres brevkort med navn og adresse (hvis du gerne vil have omgående svar).

Sporløst forsvundet!!!

I år vil vi prøve på at huske, at vi skal forsvinde „sporløst“ fra denne dejlige lejrplads.

Derfor vil vi grave så få huller som muligt.

De græstorv, som vi graver op, vil vi pleje omhyggeligt i skyggen, så de ikke går ud, og flytte dem en gang imellem, så græsset ikke går ud under dem. (Der er vel ikke nogen her, der tror, græsset gror bedst med rodderne opad!)

Vi vil lave ordentlige bålsteder og passe på, at græsset ikke svides eller bliver sort af gryder, der sættes på det. Varme gryder og pander, der bliver sat lige i græsset, efterlader en gul cirkel af dødt græs. (I „Pigespejderne“ for maj var der anvisning på gode ildsteder; i stedet for vinkeljernene kan anvendes mursten, kampesten eller en trefod.)

Affald vil vi sørge for at komme af med hver dag, at det ikke blæser væk eller bortføres af dyr. Papir og andet brændbart brændes med det samme.

Madaffald samles i en spand, evt. til gårdens høns eller grise. Det holdes under låg, så det ikke samler fluer, og tommes derhen, hvor I får anvisning på det, og — tommes hver dag!

Konservesdåser skal i bålet, så flammerne kan fortære papir og de eventuelle madrester, der kan friste et dyr til at grave dem op. Derefter slås de flade med en muggert, kastes i latrinen eller graves ned, dybt ned i jorden.

Låget til fedtfælder skal udskiftes og brændes hyppigt.

Inden I forlader lejrpladsen:

Er alle huller og ildsteder omhyggeligt dækkede? (Aske og forkullede rester skal væk, og græstorvene må ikke lægges på, før jorden er blevet kold.)

Torvene må gerne ligge lidt højere end græsset omkring, da de har tilbøjelighed til at synke.

Har I husket at skille jeres lejrarbejder ad, så der ikke ligger låg og stativer „gemt“ i skoven? Sisalgarn kan godt bruges flere gange.

Træ og brænde spredes i skoven, men *ikke* afbrændt båltræ, hvor der kan være en antydning af chance for, at der kan være bare en lillebitte glød tilbage. Læg dette træ et sted, hvor der ikke kan ske noget med det.

Gå lejrpladsen efter een gang til og se efter, om der ikke skulle ligge bare eet stykke karamelpapir, en stump sejlgarn, en bortflojet plasticpose, en plok, et halmstrå eller en træspån i græsset.

Når alt er i orden, saml jer og syng en sang sammen, sig tak for lejren til jeres værtsfolk, jeres fører og til hinanden, gå med manér!

Og så er jeres lejr næsten sporløst forsvundet — og I er sikkert velkomne igen næste år.

God lejr!

Gamle Ræv

Har du husket alle de små ting til sommerlejren?

Spisesæt

Dyb og flad tallerken og krus,	
Mepal, blå el. gult m. emblem	8,60
Mepal, grønt	8,60
Emailleret, cremefarvet	6,20
Campingsæt i plasticpose, blå, grøn el.	
gul Mepal	7,30

Spisebestik

Rustfrit stål, 3 dele, 2 forsk.	5,85	4,50
Rustfrit stål, 4 dele i plasticetui		9,25
Rustfrit stål, 4 dele i sejldugsetui,		
2 forsk.	15,50	9,95

Toiletsager

Sæbeetui, blød plastic	0,50
Tandbørstehylster, blød plastic	0,75
Tandbørstebæger, blød plastic	0,50
Tandbørstebæger, sammenklappeligt	1,50
Lommebam	0,25
Vandfad m. bøjle, plastic, blå/hvid	3,75

Forklæder

Mørkeblå, sanf., 2 str.	7,50	9,00
Blå- og hvidternet, sanf., 2 str.	8,00	8,50

Sokker

Sokletter, crepe-nylon, brune el. blå	
str. 7-8	4,60
str. 9-10	5,00
str. 10-11	5,30

Slirekniv i skede m. emblem, metalsnoring	
og dobbelt sikring. Til de fleste pige-	
spejdere passer den	
lille størrelse bedst	18,75
stor str.	23,50

Skopudsegrej, 2 børster og sværte i	
sejldugsetui	7,25

Citoforbinding, I og II	1,20	1,50
-------------------------------	------	------

Dagbog m. tegne-, skrive- og nodepapir		3,75
--	--	------

Kuglepen m. emblem		1,75
--------------------------	--	------

Prisliste for sommeren 1963

er i maj måned udsendt til alle troppe,
flokke og seniorgrupper. Har du ikke
fået én, så bed din forer om den.

Depotet ønsker jer alle
en rigtig god sommer!

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Sortedam Dossing 27, København N.

POSTBOX: Fru Ellen From Petersen, Gillesager 130, Hvidovre.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1963 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 4. 6. 1963